

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2872/2020
14.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у спору по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радмила Симић, адвокат из ..., против тужене Eurobank EFG штедионица АД из Београда, ради раскида уговора, вредност спора 10.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 2646/18 од 09.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 14.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 2646/18 од 09.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж бр. 2646/18 од 09.12.2019. године, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П бр. 13455/15 од 26.10.2017. године, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се раскине уговор о текућем рачуну закључен дана 21.05.2003. године између тужиоца и туженог као депонента и да се гаси текући рачун бр. ..., као и захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка и обавезан тужилац да туженој на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 3.800,00 динара.

Против другостепеног пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Позвао се на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом члана 476. став 6. Закона о парничном поступку и одлучио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена. Спорови мале вредности по члану 468. став 1. Закона о парничном поступку су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је у предметном спору поднета дана 02.04.2007. године. Тужбени захтев се односи на раскид уговора и гашење текућег рачуна. У тужби је означена вредност спора на износ од 10.000,00 динара, што је по одредби члана 468. став 4. у границама спора мале вредности, па ревизија није дозвољена.

Према ставу Врховног касационог суда нема места примени члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку који прописује да је ревизија увек дозвољена када другостепени суд преиначи пресуду и одлучи о захтевима странака. Ради се о спору мале вредности када се наведена одредба не примењује, јер ревизија није дозвољена због природе спора по посебним одредбама Закона о парничном поступку.

На основу изложеног и члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као недозвољену.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**